

iva 722,2 (sómās). — -vire 1) devām aratīm
5) gīras 930,1. — abhi 639,1. — 3) sindha-
2) vatsām nā dhe- vas 918,5. — 4) 922,
nāvas 725,7. — sám 6. 7. — (túbhjam) 7)
1) manyāvas tué, ca- apāsas 294,3.
krāni sūrie 327,6.

Aorist ádhanviṣ:

-sus [3. p.] abhi 736,2 (gāvas āpas ná). —
prā 736,1.

Part. Perf. dadhanvās:

-vān 1) añcūm mádhunas 939,2 (viṣṇus). —
4) (somas) 779,2; 819,1.

dhanva-carā, a., in dürem Lande [2. dhānvan]
schreitend.

-ās vānsagas 390,1.

(**dhanva-cyūt**), **dhanua-cyūt**, a., den Boden
[2. dhānvan] erschütternd [cyūt von cyu].

-útas [N. p.] 168,5 (marútas).

1. **dhānvan**, n., *Bogen*, als Waffe (von dhan 1.
oder dhanv 1. vgl. dhānus), vgl. ugrā-
dhanvan u. s. w.

-a [s.] 361,7 (āksitam). — āni 640,4. 12; 500,7.

-anā 215,8; 516,2; 941, — a [pl.] 224,10 (sāya-
kāni).

-anas [G.] sthirā 942,6. — asu 407,4; 959,1—6.

-an [L.] 516,3; 781,1.

2. **dhānvan**, **dhānuan**, n., das hervorragende
Land [vgl. dhānu], daher: 1) *Land*, *Fest-*
land, *trocknes Land*, namentlich 2) im Ge-
gensatze gegen die Gewässer; 3) *dürrer*
Land, *trockner*, *wasserloser Erdreich*; 4) *un-*
wirthbares, *unwegsames*, *wüster Land* im
Gegensatze gegen Acker- und Weide-land
(ájra), oder gegen gebahnte Wege (pathā);
5) — samudrāsya, *Strand* des Meeres.

-va [s.] 1) 915,6; 1013, — ua [pl.] 1) trī-yójanā
2. — 3) 329,7. — 4) 35,8.

279,1; 912,20 (kintā- — vāni 2) 313,2 (apās).
tram); 919,6 (— iva — 4) 315,7 (ájran);
duritā). 503,2 (apās, ájran);

-uā [A. s., Pada: -a] 437,10 (ákar — átie-
1) 453,5. tavé).

-vanā 3) 407,6 (— yanti — vasu 4) 889,15 pa-
vīstāyas). thīasu, apsu).

-van [L.] 3) 38,7; 95,

10; 791,3; 830,1. —
5) 116,4.

dhānvarnas, a., das Gestade [dhānu] über-
fluthend [ārnas Fluth] (P. dhānva-arnas).

-asas [N. p. f.] nadīas 399,2.

dhanvā-sāh, a., des Bogens [1. dhānvan]
mächtig [sāh von sah], *Bogenträger*; [oder
durch den Bogen siegreich].

-āhā [L.] (Pada: dhanva-sāhā) 127,3.

dham, **dhmā**, wol aus dhū hervorgegangen
(vgl. altsl. du-nu, dūm-ū blase, lit. dves-iu)

1) *blasen* ein Blasinstrument [vānām, vā-
nis, nādim], einen Dudelsack [bākūrām drtim];
2) *blasen*, *vor sich herblasen* (den Wirbel-

wind); 3) durch Blasen *anfachen* (das Feuer);
4) drtis dhmatās der *Blasebalg*; 5) durch
Anblasen des Feuers bearbeiten, *schmelzen*
(Erz āyas); 6) *gähren* (Blasen werfen), vom
Soma.

Mit ānu besprühen, be-
sprützen [A.].

āpa weglassen [A.].

abhi jemand [A.] an-
blasen, auf ihn los
blasen.

ūpa anblasen das Feuer
[A.].

nīs jemand [A.] fort-

blasen aus [Ab.], ihn
durch Blasen heraus-
treiben.

pārā fortblasen [A.].
vi auseinanderblasen,
durch Blasen zer-
streuen [A.].

sām zusammenschweis-
sen [A.].

Stamm dhāma:

-ati ūpa im (agnīm)

363,5 (tritis dhmatā
iva). — sām dyāvā-
bhūmī 907,3.

-athas nīs támānsi
adbhyaś 385,9.

-anti 1) bākūrām drtim
713,8. — ānu jē
drapsās iva rōdasi —
ānu vīstibhis 627,16.

dhama:

-anti āpa tvācam āsi-

knīm 785,5.

-a pārā sapātñim 971,

2 (SV. schlecht pārā
ñuda).

adhama:

-as āpa māyinas 51,5

(ohne Augm.zulesen);
abhi āmanyamānān
33,9. — nīs avratān
rōdasios 33,5; āhim
antāriksāt 623,20;
dāsyum 33,9 (bra-
hmābhis).

-at āpa abhiastis 698,
2. — nīs dāsyūn di-
vās ā 881,8. — vi
tāmānsi 346,4. — sām
etā 898,2 (karmāras
iva).

Stamm des Pass. dhamya:

-ate 1) nādis 961,7.

Part. dhāmat:

-antam 6) tám (dra-

psām) 705,13.
-atas [G.] 6) drapsāsya
785,1.

-antā [du.] abhi dāsyum

bākureṇa 117,21.

-antas 1) vānām 85,10
(marūtas); 2) bhīmim
225,1 (marūtas); 5)
āyas nā jānimā 298,
17 (devās).

-antis 1) vānis 264,10.

Part. II. dhamitā:

-ām 3) agnīm 215,7.

Part. II. dhmatā:

-ās 4) drtis 605,2.

dhamāni, f., das Pfeifen, Blasen [von dham].

-im indreṣitām — paprathan nī 202,8.

dharīman, n. [von dhī], *feststehende Art*
und Weise, *hergebrachter Brauch*, Loc. nach
altem Brauch.

-āni 128,1; 798,4.

dharūpa, a., m., n. [von dhī], 1) a., *tragend*
stützend; 2) m., *Träger*, *Stützer*; 3) n.,
Grundlage, *Stütze*; 4) n. pl., *Grundlage*,
Fundament, *fester Grund*; 5) n., *Erdboden*,
als fester Grund; 6) n., *Behältniss*.